

Arrest

nr. 55 976 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. PIRARD, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Batuse (gemeente Kosovo Polje) en bent u Kosovaars staatsburger. In 1999 ontvluchtte u de oorlog in Kosovo met uw ouders (M.E.) (O.V. X) en (B.V.) (O.V. X), uw broers en uw grootouders (M.C.) (O.V. X) en (M.F.) (O.V. X) en trokken jullie naar Servië waar jullie in Svilajnac in een kleine hut introkken. In Svilajnac werden jullie niet goed behandeld door de Serviërs en werden jullie uitgemaakt voor Albanezen. Servische jongeren gebruikten de omgeving van jullie huis als toilet. Op een dag ging uw broer Almir brood kopen en werd hij door jonge Serviërs van zijn geld beroofd en in zijn arm gesneden, waarna hij geopereerd moest worden. Uw ouders gaven dit incident niet aan bij de politie uit schrik dat de politie de daders zou vinden, maar dat deze jullie daarna nog meer problemen zouden bezorgen. U verliet Servië met uw familie en reisde naar

België, waar u op 13 september 2010 asiel aanvraag. U bent in het bezit van uw ontheemdenkaart, uitgereikt op 13 maart 2000 te Svilajnac.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw vader (M.E.) werden uiteengezet (CGVS, p. 4). In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

" Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde **Servië**, waar u sinds 1999 met uw familie woonde, te hebben verlaten ondermeer omdat uw zoon (Al.) eind juni 2010 door Servische jongeren werd beroofd van zijn geld en hierbij in zijn hand werd gesneden. U benadrukte dat (Al.) werd aangevallen enkel om het geld, gezien de jongeren hier drank mee wilden kopen (CGVS, p. 7). Ook uw vader (C.) verklaarde expliciet dat (Al.) niet werd aangevallen omdat hij Roma is of omdat de Serviërs dachten dat hij Albanees was, maar enkel om het geld, dat hij niet wilde afgeven (CGVS (C.), p. 10). Deze aanval op uw zoon is dan ook louter gemeenrechtelijk van aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U heeft verder ook niet aannemelijk gemaakt waarom u voor dergelijke problemen of bij een herhaling ervan in geval van een eventuele terugkeer naar Servië geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten – waarmee u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 7) – en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u en uw familie, voor wat betreft deze problemen met enkele Servische jongeren aan uw woning, een reëel risico zou bestaan op vervolging of het lijden van ernstige schade. U heeft het incident waarbij (Al.) beroofd en verwond werd nooit bij de politie aangegeven. U verklaarde dat u, mocht de politie op de hoogte worden gebracht en ze de jongeren zou arresteren, nog meer problemen met de jongeren vreesde als ze 's anderendaags terug vrijgelaten zouden worden (CGVS, p. 5). Deze verklaringen bieden evenwel geen afdoende uitleg om uw nalaten een klacht in te dienen bij de politie te rechtvaardigen. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht bij de autoriteiten om de nodige bescherming te verkrijgen en om nieuwe problemen te vermijden. Indien de politie niet op de hoogte wordt gebracht van uw problemen, kan ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Het is overigens opmerkelijk dat uw vader (C.) verklaarde met een Roma politieagent die hij op straat was tegengekomen over het voorval te hebben gesproken. Deze agent zou hem aangeraden hebben met deze problemen niet naar de politie te stappen omdat jullie dan nog meer problemen zouden krijgen aangezien de ouders deel zouden uitmaken van een drugsbende (CGVS (C.), p. 5). Zowel u als uw moeder (F.) verklaarden echter nadrukkelijk dat uw vader hier nooit met een (Roma)politieagent over sprak (CGVS, p. 5; CGVS (F.), p. 5).

Uw verklaring dat de politie zag dat de jongeren in de buurt van uw huis rondhingen maar niets deed, evenals de verklaringen van uw partner dat de politieagenten zagen dat de jongeren hun behoefte deden voor de deur maar dat ze enkel tegen jullie zeiden dat jullie Albanezen waren en moesten terugkeren naar Kosovo (CGVS, p. 5; CGVS (V.), p. 4), zijn evenmin afdoende als rechtvaardiging voor uw nalaten een klacht in te dienen bij de politie aangezien ze maar moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt immers dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to

Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Gelet op voorgaande informatie kan geconcludeerd worden dat u, ook als Roma, in geval van problemen met Serviërs voor de nodige bescherming een beroep kan doen op de in Servië aanwezige (lokale) autoriteiten. Er kan in deze ook nog op gewezen worden dat er in Servië meerdere mechanismen bestaan - die ook toegankelijk zijn voor minderheden waaronder Roma - om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen en gedooft wangedrag van politieagenten, dat inderdaad wel voorkomt, niet zondermeer. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

U verklaarde voorts dat u en uw familie in Svilajnac door Serviërs werden geprovoceerd en uitgemaakt voor 'Albanezen', dat uw kinderen op school werden gepest, maar dat dit stopte nadat u de directeur hierover aansprak, en dat Servisch jongeren in de buurt van uw woning rondhingen, er dronken en er hun behoefte deden (CGVS, p. 4). Uw vader (C.) voegde hieraan toe dat hij in Svilajnac niet de vrijheid had om zijn godsdienst uit te oefenen en dat hij niet kon vasten gezien hij voor Serviërs werkte (CGVS (C.), 4-5). Er dient evenwel opgemerkt worden dat deze door jullie geschetste problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen getuigen van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hierbij kan nog opgemerkt worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië een bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. Deze uitgebreide wetgeving maakt discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de Servische autoriteiten. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion.

Wat betreft **Kosovo** verklaarde u dat Albanezen kort na de oorlog in 1999 uw woning binnenvielen en dat u, toen u uw vader wilde verdedigen, in uw been werd gestoken. Jullie vluchtten naar Lapi Selo, waar u hoorde dat jullie woning in brand gestoken was. Hierna besloten jullie naar Servië te vluchten (CGVS, p. 3-4). U voegde toe dat u anno 2010 nog steeds niet naar Kosovo terugkan uit angst dat uw kinderen er vermoord zullen worden (CGVS, p. 6). Hier dient eveneens gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf, waaronder ook vertegenwoordigers uit de gemeente Kosovo Polje. Uit continue directe contacten tijdens en ook na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Uit de informatie blijkt verder dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. In het licht van voorgaande is uw uitspraak dat u niet naar Kosovo terugkan omdat een van uw kinderen er vermoord zal worden door Albanezen (CGVS, p. 6) dan ook een blote bewering die niet gestoeld is op enige objectieve informatie aangaande de actuele situatie in Kosovo.

Volledigheidshalve kan in verband met Kosovo nog worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal wel aantoonde dat heel wat Roma zich, net als in Servië, ook in Kosovo in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Echter, deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is, net zoals de Servische overheid, gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft ook Kosovo een antidiscriminatiewet die discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Bijkomend merk ik nog op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Gelet op al het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de zowel in Kosovo als in Servië opererende autoriteiten aan respectievelijk alle Kosovaarse en Servische inwoners in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in zowel de Kosovaarse als de Servische maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo en in Servië redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie zowel in Kosovo als in Servië a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten wijzen niets aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteitskaart en uw ontheemdenkaart tonen immers louter uw identiteit, uw herkomst uit Kosovo en uw registratie als ontheemde in Servië aan, wat in deze beslissing niet ter discussie staat."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw ontheemdenkaart staat uw registratie als ontheemde in Servië, wat op zich door mij niet wordt betwijfeld, en kan derhalve geen ander licht werpen op bovenstaande beslissing.

Hier dient nog aan te worden toegevoegd dat ik ook inzake de asielaanvragen van uw moeder (B.V.) (O.V. 6.686.844) en uw grootouders (M.C.) (O.V. 6.686.810) en (M.F.) (O.V. 6.686.810) heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Verzoekster voert geen opmerkingen aan inzake het feitenrelaas.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster een schending op van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet van "15.10.1980".

Verzoekster wijst erop dat er geen twijfel is over haar nationaliteit en origine. Zij betwist dat zij als Roma voor de nodige bescherming een beroep kan doen op de Servische autoriteiten. Ter staving verwijst zij naar de aanbevelingen die UNHCR formuleerde in zijn "Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo" van juni 2006 waaromtrent zij stelt dat deze nog actueel is. Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal haar problemen omwille van haar Roma-origine niet goed heeft bestudeerd.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Bij arrest nr. 55 974 van de Raad van 15 februari 2011 werd E.M. en V.B., de ouders van verzoekster, en bij arrest nr. 55 975 van de Raad van 15 februari 2011 werd C.M en F.M., de grootouders van verzoekster, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Verzoekster voert geen verweer inzake de vaststellingen in de bestreden beslissingen waaruit blijkt dat de aanval op haar broer Al., de zoon E., van gemeenrechtelijke aard is die geen nexus vertoont met één van de criteria van het Verdrag van Genève en waarvoor bescherming bij de autoriteiten kon worden gezocht.

Verzoekster voert evenmin verweer inzake de motivering omtrent de provocaties door de Serviërs en die als onvoldoende zwaarwichtig worden aanzien.

Omtrent de richtlijnen van UNHCR merkt de Raad op dat, waar UNHCR in zijn richtlijnen van juni 2006 inzake behandeling van personen afkomstig uit Kosovo nog benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanezen in een minderheidspositie een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, UNHCR deze richtlijnen actualiseerde in zijn "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo" van 9 november 2009 en thans stelt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren), op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Hetgeen in casu blijktens de bestreden motivering is gebeurd.

Waar verzoekster verwijst naar een eerdere beslissing van het Commissariaat-generaal merkt de Raad op dat dit niet relevant is voor onderhavige zaak daar deze beslissing handelt over een persoon van Roma-origine afkomstig uit Bosnië, terwijl verzoekster deze nationaliteit niet bezit.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3. Verzoekster vraagt minstens de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

3.4. Verzoekster werkt in het verzoekschrift geenzins op concrete wijze uit waarom zij zich zou kunnen beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar het land van herkomst en waarom zij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Het reële risico moet in concreto worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake het asielrelaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratieve dossier toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS